Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25941
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dim. Debis itaq; quę supius dicta sũt fr̃ni
tatem uram̃ auctore dõ uolum. synodũ 9
ꝯgare. atq; mea reuẽtissimo frẽ nrõ Sia
grio epõ. & dilẽto filio nrõ cyriaco abbe
mediantib. omia quę scis canonib. sic̃ pre
dixim. sũt adusa districte subanathema
tis intpositione dampnent. idẽ ut nullus
padipiscendis ecclasticis ordinib. dare ali
qd cõmodũ psumat l dati accipe. neq; er
laico habitu qsqm̃ repente audeat adlocũ
regiminis puenire. neq; ut alię mulieres
cũ sacdotib. habitent. ñ hę quę sacs sunt
canonib. pmisse. Deqbus omib. reuẽtissi
mus fr̃ nr̃. Siagrius epẽ cũ omi synodo dilẽto
filio nrõ cyriaco abbe remeante nob. qac
ta st̃ studeat renunciare. ut subtilit agnos
cente qd. 7 cũ q cautela. vl qualiter sit de
cretum omipotenti dõ deuota ura acmo
riby gias incessabilit psoluam.

C. De Siagrio epo de gallis.

Fr̃nitatis vrę de fliction
qm̃ de amissione nrq; uos hominũ
habuisse 9gnouim. tanta nob causa
meroris intecit. ut qa nos de duob. kari
tas unũ fecit. cor nrm̃ mur̃is specialit uri
tbulationib. sentirem. S. in hoc dolore
multũ me 9solata ẽ scitatis tue adanimũ
reducta discretio. qm̃ 7 patient ferre istua.
& decet de morte spe uite alteri longa ñ ha
be meliciã. Ne tam̃ aliq adhuc tbulatio
inura mte se teneat. hortor. qesce dolere.
desine tristis ee. Na indere ẽ de illo tedio
afflictionis addici. qs cdendũ ẽ aduera ui
ta moriendo puenisse habent forsitan illi
iusta longi doloris excusationẽ qui uitam
aliam nesciunt. qd de hoc solo ad melius ee
tristitum ñ 9fidunt. Nos aut qnouimus
qhoc credim. & docem. contistari nimium
de obeuntib. ñ debemus. ne qd apd illos pi
etatis tenet speciẽ hoc magis nob. inculpa
sit. Na diffidentię quodamodo gen. est con
tra hoc qd quisq; pdicat torquere iusticiã.
docente apso. Nolumus aut uos ignorare
fratres de dormientibus ut non contriste
mini sic 7 ceti qspẽ ñ hent. Hac itaq; fratrũ
kmẽ racioẽ psperta. studendum ẽ nobis
ut sic diximus ñ de mortuis affligam̃. si ui
uentib. affectũ impendam. quib. 7 pietas ad
uitatẽ & sit adfructum dilectio. Proinde
obiurgando. hortando. suadendo. blandien
do. consolando. pdesse quibus possumus fes
tinemus. Lingua nra̅ bonis fomentum sit.
prauis aculeus. tumidos retundat. iratos
mitiget. pigros excitat. desides hortatu
succendat. refugientibus suadeat. asperis
blandiatur. desperatos consoletur. & qua
ductores dicimur. uiam salutis gradienti
bus ostendamus. Simus in custodiis uigilan
tes. aditus contra hostis insidias sollicti
muniamus. & siquando pdeuia ouem de cõ
missis gregibus erre abduxerit. tota illa
annisu adcaulas reuocare dominicas con
tendamus. ut de pastoris nomine qd habem̃
ñ supplicium. si premiũ consequamur. Qa
q uobis omibus diuine ẽ opus adiutorio grę
omipotis dei assiduis precib. clemtiã exorem̃.
qtenus ad hec operanda. & uelle tribuat et
posse nob. cedat. atq; meam uã nos cũ fruc
tu boni operis qm̃ se pastor. pastq; testat ẽ ee
dirigat. ut sine q michi assurgimus ipsum
implere omia ualeamus. Preterea cõmunis
fili. Petrus diacon. innotuit nobi. qd fr̃nitas
ura̅ tempore q hic fuit. poposcerit. ut s. 7 archi
diacono suo utendi dalmaticis licentiam
prebem. S. qa ita hominũ suq; infirmitate
cõpulsus festinanter abscessit. ut nec ipse
memor. incumbens diu ut dignũ erat. res
desiderata poscebat sineret immite. & nos in
multis implicitos ecclasticę 9sidationis
racio nouũ hoc in ẽsulte & subito ñ pmitte
ret indulgere. idcirco postulate rei plon
gatus effectus ẽ. Nẽ v karitatis tue bona
reuocantes ad animũ. hui auctoritatis
nrẽ sero petita concedim. atq te l archi
diaconũ tuũ dalmaticarũ usu decoran
dos ee concessim. easdemq; dalmaticas
dilẽto filio nrõ cyriaco abbe deferente
tristimisimus. Preterea in synodo qm̃ cont
symoniacã heresim pfrem̃ & coepim̃ nrm̃
Syagriũ decretum condgari. scitatẽ uram̃
uolum. inesse. atq; eidẽ fr̃i ita palliũ qd
tristimisim. tibi. si pus se pmiserit illicita